

heder til at opnå flygtningestatus, en resolution, som affødte en skarp protest fra FN's flygtningehøjkommissær, der gjorde rede for og skrev, at den underminerer flygtningepprincipperne og vil efterlade et stort antal flygtninge uden den nødvendige beskyttelse.

Det er EU's flygtningepolitik, der ser sådan ud, og derfor er der grundlag for mit spørgsmål, for hvis det bliver overnationalt regler, vil det medføre en forringelse af vores muligheder for at leve op til FN-konventionerne.

Jeg vil bare bede statsministeren bekræfte, at Danmark ikke på noget tidspunkt vil acceptere, at vi ikke kan leve op til vores forpligtelser efter FN-konventionerne, men at vi vil give flygtningestatus til dem, vi selv ønsker her i Danmark.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må også tage statsministerens udtalelser som en bekræftelse på, at vi skal beholde det mellemstatslige samarbejde på flygtningeområdet og ikke det overstatslige. Og så vil jeg bare bede statsministeren om at bekræfte, at det sådan set var indenrigsministeren, der startede med de her forbeholdskasketter, som statsministeren udtrykte det. Det var faktisk mig bekendt ikke spørgeren, men statsministerens egen indenrigsminister, der startede med at tale om de her forbehold.

Så vil jeg spørge, om statsministeren dermed totalt kan afvise, at dette spørgsmål bliver en del af næste afstemning.

Tom Behnke (FP):

Hvis det er muligt, vil jeg gerne bede statsministeren om at uddybe sit svar fra før, så jeg også kan forstå, hvad statsministeren siger. For jeg forstod ikke helt, at statsministeren på den ene side siger: De danske forbehold er ikke til debat. Det er jo en udtalelse, der er til at forstå. Men så sagde statsministeren, at på flygtningeområdet skulle man ikke hænge sig i disse formaliteter omkring forbeholdene. Det, der var det vigtige, var, at der kom et bedre samarbejde i stand. Det var det, der var det vigtige, og så skulle man ikke hænge sig så meget i formaliteterne omkring de danske forbehold.

Hvis ikke man skal hænge sig i formaliteterne, er man vel også på vej ud i at give afkald på disse forbehold, eller hvordan skal statsministerens svar overhovedet forstås?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, det bliver mit sidste bidrag til forvirringen. Jeg synes ikke, det er en god form at diskutere så komplicerede sager på. Jeg synes, det er et interessant indlæg, indenrigsministeren har haft. Jeg insisterer på at have en åben debat om, hvad Danmark er bedst tjent med. Alle besværgelser om forbeholdene kan man godt gøre som en del af sin partipolitik, men det er Danmark ikke tjent med.

Det, Danmark er tjent med, er klarhed, og jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt: De fire forbehold er ikke til forhandling under regeringskonferencen. De fire forbehold kan kun ændres af én eneste part, nemlig den danske befolkning. Sådan er det, og sådan forbliver det.

Men det afholder jo ikke Danmark fra at varetage Danmarks interesser. Det afholder jo ikke Danmark fra at have en interesse i, at kampen mod kriminalitet bliver mere effektiv. Og det afholder da heller ikke Danmark fra at have en interesse i, at samarbejdet om flygtninge bliver bedre, end det er i dag, hvor flygtninge kan opleve at blive sparket af sted fra en hovedstad til en anden uden at kunne komme under ordentlige forhold. Det har vi da en interesse i bliver løst. Man kan da ikke bare sætte sig ned og sige: Det vil vi ikke se, høre eller diskutere. Det vil vi gerne, for det har Danmark en interesse i.

Jeg har ikke mere at tilføje i dag, men vil meget opfordre parterne til at deltage i Europadebatten, også i en forespørgselsdebat her i salen. Det vil regeringen selv lægge op til. Det har vi allerede varslet.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare endnu en gang opfordre statsministeren til at svare på det spørgsmål, som er stillet til ham i dag, og jeg vil spørge statsministeren, om han er klar over, at EU altså med en resolution har forsøgt at få indflydelse på flygtningebegrebet her i Danmark, og at det er blevet skarpt kritiseret af FN, at den EU-resolution, der blev vedtaget i 1995, f.eks. indebærer, at vi skal ikke længere acceptere flygtninge fra f.eks. Algier, hvis de forfølges af oppositionen. Det vil sige, at en lang række flygtninge fratages retten til flygtningestatus. Det er det, EU ønsker.

Jeg vil bare bede statsministeren om at forsikre os om, at EU aldrig får ret til at blande sig i spørgsmålet om, hvem der kan være flygtning, og hvem der ikke kan være flygtning i Danmark. Det spørgsmål må da være til at besvare;